

20/4/20

$$M = N_1 \oplus N_2 \oplus \dots \oplus N_k$$

Πρόταση: Έστω M R -μódιο με $M = M_1 \oplus M_2$.

$$\Rightarrow M/M_1 \cong M_2$$

$$M = M_1 + M_2 \rightarrow M_1 \cap M_2 = \{0_{M_2}\}$$

$m = m_1 + m_2$
 $\hookrightarrow$ η γραφή είναι μοναδική!

Απόδειξη: Ορίσω $\varphi: M \rightarrow M_2$
 $m \mapsto m_2$

η φ καλά ορισμένη
 αφού $m = m_1 + m_2$
 μοναδική.

φ : ομομορφισμός

Έστω $m, m' \in M \Rightarrow \begin{cases} m = m_1 + m_2 \\ m' = m'_1 + m'_2 \end{cases}$ (με μοναδ. τρόπο)

$$\bullet \varphi(m+m') = \varphi(m_1+m_2+m'_1+m'_2) = m_2+m'_2 = \varphi(m) + \varphi(m')$$

$r \in R$

$$\bullet \varphi(rm) = \varphi(r(m_1+m_2)) = rm_2 = r\varphi(m)$$

$$\begin{aligned} \text{Ker } \varphi &= \{m \in M : \varphi(m) = 0_{M_2}\} \\ &= \{m \in M : m_2 = 0_{M_2}\} \\ &= \{m_1 + m_2 : m_2 = 0_{M_2}\} \\ &= \{m_1 + 0 = m_1\} = M_1 \end{aligned}$$

Άρα, $M/M_1 \cong \text{Im } \varphi$.

φ : επί; $\varphi: M \rightarrow M_2$

$$m \mapsto m_2$$

$m_1 + m_2$

Έστω τυχαίο $m \in M_2$ παρατ ότι $\exists m_1 + m_2$
 $(\varphi(m_1 + m_2)) = m_2$
 $\Rightarrow \varphi \text{ επι} \Rightarrow \text{Im } \varphi = M_2$

Αντίστοιχα γενικεύονται:

Θεώρημα: M R -μόδιος με $M = M_1 \oplus \dots \oplus M_k$

$$\Rightarrow M / (M_1 \oplus \dots \oplus M_{i-1} \oplus M_{i+1} \oplus \dots \oplus M_k) \cong M_i$$

Ορισμός Αν ένας M R -μόδιος με $M = \bigoplus_{i \in I} M_i$
 $\Rightarrow$ θα λέμε ότι ο M διασπάται στο εωύ άδρροισμα των υπομοδίων του.

Ορισμός: Ένας R -μόδιος $M \neq \{0_M\}$ ονομάζεται αδιάσπαστος αν η μοναδική του διάσπαση σε εωύ άδρροισμα υπομοδίων του είναι η τετριμένη.

$$M = M \oplus \{0_M\} = \{0_M\} \oplus M.$$

Σε αντίθετη περίπτωση ο M καλείται διασπασίμος

* Δηλαδή, ο R -μόδιος $M \neq \{0_M\}$ είναι αδιάσπαστος αν η σχέση $M = M_1 \oplus M_2$
 $\Rightarrow M = M_1$ ή $M_2 = \{0_M\}$
 $M = M_2$ ή $M_1 = \{0_M\}$

Άσκηση: Έστω $\mu, \nu \in \mathbb{Z}$ με $\text{LKD}(\mu, \nu) = 1$
 Νόο ο $\mathbb{Z}$ -μόδιος $\mathbb{Z}_{\mu\nu}$ είναι διασπασίμος

$$\text{Θδο } \mathbb{Z}_{\mu\nu} \cong \mathbb{Z}_\mu \oplus \mathbb{Z}_\nu$$

$$\text{ορίσω } \varphi: \mathbb{Z}_{\mu\nu} \rightarrow \mathbb{Z}_\mu \oplus \mathbb{Z}_\nu$$

Μια 1-1 απεικόνιση ανάμεσα σε στοιχεία ισής τάξης είναι και επί ∇

$$\bar{a}_{\mu\nu} \mapsto (\bar{a}_\mu, \bar{a}_\nu)$$

Δείχνω ότι η φ καλά ορισμένη

$$\text{Έστω } \bar{a}_{\mu\nu} = \bar{b}_{\mu\nu} \Leftrightarrow \bar{a}_{\mu\nu} - \bar{b}_{\mu\nu} = \bar{0}_{\mu\nu}$$

$$\stackrel{(\text{op})}{\Leftrightarrow} \mu\nu \mid a - b \Leftrightarrow \begin{cases} \mu \mid \mu\nu \mid a - b \\ \nu \mid \mu\nu \mid a - b \end{cases}$$

$$\begin{cases} \bar{a}_\mu = \bar{b}_\mu \\ \bar{a}_\nu = \bar{b}_\nu \end{cases} \Leftrightarrow (\bar{a}_\mu, \bar{a}_\nu) = (\bar{b}_\mu, \bar{b}_\nu) \\ \varphi(\bar{a}_{\mu\nu}) = \varphi(\bar{b}_{\mu\nu})$$

Άρα, φ καλά ορισμένη

φ : R-ομομ.

Έστω $\bar{a}_{\mu\nu}, \bar{b}_{\mu\nu}$

$$\begin{aligned} \bullet \varphi(\bar{a}_{\mu\nu} + \bar{b}_{\mu\nu}) &= \varphi(\overline{(a+b)}_{\mu\nu}) = (\overline{(a+b)}_\mu, \overline{(a+b)}_\nu) \\ &= (\bar{a}_\mu + \bar{b}_\mu, \bar{a}_\nu + \bar{b}_\nu) = (\bar{a}_\mu, \bar{a}_\nu) + (\bar{b}_\mu, \bar{b}_\nu) \\ &= \varphi(\bar{a}_{\mu\nu}) + \varphi(\bar{b}_{\mu\nu}) \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \bullet \varphi(r \bar{a}_{\mu\nu}) &= \varphi(\overline{(ra)}_{\mu\nu}) = (\overline{(ra)}_\mu, \overline{(ra)}_\nu) \\ &= r(\bar{a}_\mu, \bar{a}_\nu) = r \varphi(\bar{a}_{\mu\nu}) \end{aligned}$$

φ : 1-1 : $\text{δοσο } \text{Ker}\varphi = \{ \bar{0}_{\mu\nu} \}$

Έστω $\bar{a}_{\mu\nu} \in \text{Ker}\varphi \stackrel{(\text{op})}{\Leftrightarrow} \varphi(\bar{a}_{\mu\nu}) = (\bar{0}_\mu, \bar{0}_\nu)$

$$(\bar{a}_\mu, \bar{a}_\nu) = (\bar{0}_\mu, \bar{0}_\nu) \Leftrightarrow \begin{cases} \bar{a}_\mu = \bar{0}_\mu \\ \bar{a}_\nu = \bar{0}_\nu \end{cases} \Leftrightarrow \begin{cases} \mu \mid a - 0 \\ \nu \mid a - 0 \end{cases}$$

$$\Leftrightarrow \begin{cases} \mu \mid a \\ \nu \mid a \end{cases} \stackrel{\mu\kappa\delta(\mu,\nu)=1}{\Leftrightarrow} \mu\nu \mid a$$

$$\Leftrightarrow \bar{a}_{\mu\nu} = \bar{0}_{\mu\nu} \Leftrightarrow \text{Ker}\varphi = \{ \bar{0}_{\mu\nu} \}$$

$\Leftrightarrow \varphi$: 1-1

* $|\mathbb{Z}_{\mu\nu}| = \mu\nu$ και η φ 1-1 $\Rightarrow \varphi$: επί

$$|\mathbb{Z}_\mu \oplus \mathbb{Z}_\nu| = \mu\nu$$

φ καλά ορισμένη, ομομορφισμός, 1-1, επί $\Rightarrow \varphi$ ισομορφ.

$$\mu\nu(\lambda) = \mu(\lambda) + \nu(\lambda)$$

μκδ(μ, ν)

μοναδική γραφή

$$\mathbb{Z}_{\mu\nu} \cong \mathbb{Z}_\mu \oplus \mathbb{Z}_\nu$$

$$\bar{a}_{\mu\nu} \in \mathbb{Z}_{\mu\nu} : \bar{a}_{\mu\nu} = a \cdot 1$$

Ελεύθεροι Μόδια

Ορισμός: Έστω $X \subseteq M$ R -μόδια. Αν για κάθε πεπερασμένο R -γραμμικό σπασμένο στοιχείων του X που ισούται με 0_M όλοι οι σπασμένοι του σπασμένου είναι 0_R , τότε το σύνολο X καλείται R -γραμμικά ανεξάρτητο.

Αν ένα σύνολο δεν είναι R -γραμμικά ανεξάρτητο, καλείται R -γραμμικά εξαρτημένο.

$$\text{αν } \sum_{i=1}^n r_i x_i = 0_M$$

$\Rightarrow r_i = 0_R \Rightarrow$ το X καλείται R -γραμ. ανεξάρτητο

* Το κενό σύνολο το θεωρούμε γρ. ανεξάρτητο

Παρατήρηση: Ένα γραμ. ανεξ. σύνολο

ΔΕΝ περιέχει το 0_M .

$$X = \{x_1, x_2, x_3, \dots, x_k, 0_M\}$$

$$\begin{matrix} 0_R x_1 & + & 0_R x_2 & + & 0_R x_3 & + & \dots & + & 0_R x_k & + & 1_R 0_M & = & 0_M \\ \uparrow & & \uparrow & & \uparrow & & & & \uparrow & & \uparrow & & \\ r_1 & & r_2 & & r_3 & & & & r_k & & r_{k+1} & & \end{matrix}$$

Ορισμός: Ένα R -γραμ. ανεξάρτητο σύνολο γεννητόρων X ενός R -μοδίου M καλείται βάση του M (R -βάση)

Είναι κάθε σύνολο γεννητόρων βάση; ΟΧΙ

Πχ Το $\{3, 4\}$ είναι σύνολο γεννητόρων του $\mathbb{Z}$ -μόδιου $\mathbb{Z}$. $\rightarrow$ ΟΧΙ Γ.Α

3, 4 πρώτοι μεταξύ τους, $\mu\kappa\delta(3, 4) = 1$
 $\underline{k \cdot 1 = (k)3 + (k)4}$
 $3(-4) + 4(3) = 0$ ενώ $-4, 3 \neq 0$

Ορισμός: Ένας R -μόδιος M καλείται ελεύθερος αν διαθέτει R -βάση

Πχ 1) Κάθε R -δακτύλιος είναι ελεύθερος R -μόδιος αφού έχει βάση $\{1_R\}$

Πχ ο $\mathbb{Z}$ -μόδιος $\mathbb{Z}$ ελεύθερος

2) Ο δακτύλιος $R[x]$ όπου είναι ελεύθερος R -μόδιος R μεταθετικός δακτύλιος $\{1, x, x^2, x^3, \dots\}$

3) Ο $\mathbb{Z}$ -μόδιος $\mathbb{Z}_n$, $n \geq 2$ όχι ελεύθερος.
Έστω $X \neq \emptyset$ υποσύνολό του και $x \in X$.

Παρατ. ότι $\bar{x} \cdot n = \bar{0}_n$, $n \neq 0$

$X = \{\bar{x}_1, \bar{x}_2, \dots, \bar{x}_k\} \subseteq \mathbb{Z}_n$

$n \cdot \bar{x}_1 + n \cdot \bar{x}_2 + \dots + n \cdot \bar{x}_k = \bar{0}_n$

Ο $\mathbb{Z}_n$ -μόδιος $\mathbb{Z}_n$ είναι ελεύθερος!

4) Ο $\mathbb{Z}$ -μόδιος $\mathbb{Q}/\mathbb{Z}$ δεν είναι ελεύθερος

Παρατηρώ ότι το τυχαίο στοιχείο

$m + \mathbb{Z} \in \mathbb{Q}/\mathbb{Z}$, $m \in \mathbb{Q}$

$\frac{a}{b} + \mathbb{Z} \in \mathbb{Q}/\mathbb{Z}$, $a, b \in \mathbb{Z}$

$b \cdot \left(\frac{a}{b} + \mathbb{Z} \right) = 0 + \mathbb{Z}$

$$\beta \left(\frac{a}{\beta} + \mathbb{Z} \right) = \beta \frac{a}{\beta} + \mathbb{Z} = a + \mathbb{Z}$$

αλλά $a + \mathbb{Z} = 0 + \mathbb{Z}$, αφού $a - 0 \in \mathbb{Z}$.

όρα, αν $\alpha \in \mathbb{Q}/\mathbb{Z}$, $\mathbb{Z}$ -ελεύθερος
 $\left\{ \frac{a_1}{\beta_1} + \mathbb{Z}, \dots, \frac{a_k}{\beta_k} + \mathbb{Z} \right\}$ βάση

$$\beta_1 \left(\frac{a_1}{\beta_1} + \mathbb{Z} \right) + \beta_2 \left(\frac{a_2}{\beta_2} + \mathbb{Z} \right) + \dots = 0 + \mathbb{Z}$$

$$(a_1 + \mathbb{Z}) + \dots + (a_k + \mathbb{Z}) = (a_1 + \dots + a_k) + \mathbb{Z} = 0 + \mathbb{Z}$$

Θεώρημα: Έστω M R -μόδιος και $\{e_1, \dots, e_k\} \subseteq M$.

Τα παρακάτω είναι ισοδύναμα:

1) Το $\{e_1, \dots, e_k\}$ παράγει το M ($M = \langle e_1 \rangle + \dots + \langle e_k \rangle$) και είναι R -γραμ. ανεξάρτητο.

2) Κάθε $m \in M$ γράφεται με μοναδικό τρόπο $m = r_1 e_1 + \dots + r_k e_k$, $\forall r_i \in R$

3) $M = \langle e_1 \rangle \oplus \dots \oplus \langle e_k \rangle$ και $\text{Ann}(e_i) = 0_R$, $\forall i$

Αποδ.: (1) $\Rightarrow$ (2) Έστω $m \in M$ άρα $m = r_1 e_1 + \dots + r_k e_k$, $r_i \in R$

Έστω ότι $\exists s_i \in R$ $m = s_1 e_1 + \dots + s_k e_k$

$$0 = (r_1 - s_1) e_1 + (r_2 - s_2) e_2 + \dots + (r_k - s_k) e_k$$

$\xrightarrow{\{e_1, \dots, e_k\} \text{ Γ.Α.}}$ $r_i - s_i = 0_R$, $\forall i \Rightarrow r_i = s_i$, $\forall i$.

(2) $\Rightarrow$ (3) αφού $\forall m \in M$ $m = r_1 e_1 + \dots + r_k e_k$, με μοναδ.

τρόπο $\Rightarrow M = \langle e_1 \rangle + \dots + \langle e_k \rangle$

αρκεί νδο $e_i \cap \sum_{j \neq i} \langle e_j \rangle = \{0_R\}$

Έστω $\mu \in \sum_{j \neq i} \langle e_j \rangle$

$$\Rightarrow \mu \in \langle e_i \rangle \Rightarrow \mu = r_i e_i, r_i \in R$$

$$\mu \in \sum_{j \neq i} \langle e_j \rangle \Rightarrow \mu = r_1 e_1 + \dots + r_{i-1} e_{i-1} + r_{i+1} e_{i+1} + \dots + r_k e_k$$

$$r_i e_i = r_1 e_1 + \dots + r_{i-1} e_{i-1} + r_{i+1} e_{i+1} + \dots + r_k e_k$$

$$\rightarrow r_1 e_1 + \dots + r_{i-1} e_{i-1} + (-r_i) e_i + r_{i+1} e_{i+1} + \dots + r_k e_k = 0_R$$

Παρατ. ότι

$$0_R e_1 + 0_R e_2 + \dots + 0_R e_i + \dots + 0_R e_k = 0_R$$

Λόγω μοναδικότητας γραμμής $r_i = 0_R$

$$\mu = r_i e_i = 0_R e_i = 0_R$$

$$\Rightarrow M = \langle e_1 \rangle \oplus \langle e_2 \rangle \oplus \dots \oplus \langle e_k \rangle$$

Μένει νδο $\text{Ann}(e_i) = 0_R$

$$\text{Ann}(e_i) = \{ r \in R : r e_i = 0_R \} = \{ 0_R \}$$

Αλλά, $0 e_i = 0_R$ και η γραμμή μοναδική

$$\Rightarrow r = 0_R$$

Δ Αν βρω για ένα στοιχείο $\text{Ann} \neq 0$, τότε αυτό το στοιχείο δεν μπορεί να ανήκει σε βάση Δ

(3) $\Rightarrow$ (1) $M = \langle e_1 \rangle \oplus \dots \oplus \langle e_k \rangle$ και $\text{Ann}(e_i) = 0_R$

$$M = \langle e_1 \rangle + \dots + \langle e_k \rangle$$

$\Rightarrow$ το $\{e_1, \dots, e_k\}$ παράγει το M

M νδο R -γραμμ. ανεξάρτητο

Έστω $r_1 e_1 + \dots + r_k e_k = 0_R$, $r_i \in R$

$$\Rightarrow (-r_i) e_i = r_1 e_1 + r_2 e_2 + \dots + r_{i-1} e_{i-1} + r_{i+1} e_{i+1} + \dots + r_k e_k$$

$$r_i e_i \in \langle e_i \rangle \text{ και}$$

$$r_i e_i \in \langle e_1 \rangle + \langle e_2 \rangle + \dots + \langle e_k \rangle$$

$$\in \sum_{i \neq j} \langle e_j \rangle$$

$$\text{άρα } r_i e_i \in \langle e_i \rangle \cap \sum_{i \neq j} \langle e_j \rangle \stackrel{\text{εξω}}{=} 0_R$$

$$\text{άρα } r_i e_i = 0_R, \forall i$$

$$\Rightarrow r_i \in \text{Ann}(e_i) = \{0_R\}$$

$$\Rightarrow r_i = 0_R \forall i$$

Παρατηρήσεις ▽

1) Δεν αρκεί να δείξει ότι υπομόδιον ελεύθερου μόνιου είναι ελεύθερο.

πχ $\mathbb{Z}_6$ -μόδιος $\mathbb{Z}_6$ ελεύθερος (βάση $\langle \bar{1}_6 \rangle$)

$\Rightarrow \{ \bar{0}_6, \bar{2}_6, \bar{4}_6 \} \subseteq \mathbb{Z}_6$ όχι $\mathbb{Z}_6$ ελεύθερο
 $\langle \bar{2}_6 \rangle$

$\text{Ann}(\bar{2}_6) = \bar{3}_6$ (όχι μόνο το $\bar{0}_6$)

Το $\bar{0}_6 \in \{ \bar{0}_6, \bar{2}_6, \bar{4}_6 \}$ άρα όχι Γ. Α.

2) Έστω M ελεύθερο R -μόδιος και έχει βάση K με πλήθος στοιχεία.

$\Rightarrow$ Δεν έχω ότι κάθε R -χ.α. σύνολο με K στοιχεία είναι και αυτό βάση ελεύθερο

πχ $\mathbb{Z}$ -μόδιος $\mathbb{Z}$ (μία βάση το $\bar{1}_2$)

πχ το $\langle 2 \rangle$ είναι R -χ.α. και είναι $\bar{1}$ στοιχείο αλλά όχι βάση (δεν παράγει το $\mathbb{Z}$)

$$5 = k \cdot 2 \Leftrightarrow k = \frac{5}{2} \notin \mathbb{Z}$$

3) Είδαμε ότι κάθε R -μόδιος R ελεύθερος

Γενικά το $R^k = \underbrace{R \oplus \dots \oplus R}_{k\text{-φορές}}$ είναι ελεύθερος R -μόδιος

βάση $\{ \overset{=e_1}{(\bar{1}_R, \bar{0}_R, \dots, \bar{0}_R)}, \overset{=e_2}{(\bar{0}_R, \bar{1}_R, \bar{0}_R, \dots, \bar{0}_R)}, \dots, \underset{=e_k}{(\bar{0}_R, \dots, \bar{0}_R, \bar{1}_R)} \}$

Αντίστοιχα, η βάση αυτή θα καλείται η κανονική βάση του R -μόδιου R^k .